Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

BOLŞEVİK
devrim
SÜRELİ MARKSİST-LENİNİST YAYIN ORGANI (TÜRKİYE)

Referandum tarihi yaklaştıkça miting alanları palavra meydanlarına döndü!

Dersim katliamlarının sorumlusu faşist TC devletidir!

İsmet İnönü:
“Dersim, Cumhuriyet hükümeti için bir çıbandır. Bu çıban üzerine kesin bir ameliyat yapmak..”

Muhsin Batur:
“Okuyucularımdan özür diliyor ve yaşantımın bu bölümünü anlatmaktan kaçınıyorum”.

20

AĞUSTOS 2010 · FİYATI: 2 YTL.

İçindekiler

Yeniden....

Değerli okuyucular,

Uzun bir süreden beri sizlere ulaşmıyoruz. Yayınımızın çok uzun süre sizlerle buluş-mamasının esas nedenleri bizleriz.
Sorumluluğumuz ağır.
Hatamızı görüyoruz.
Bu hatamızı bundan sonra sizlere daha düzenli ulaşmak için yayınımızı çıkarmakla telafi edeceğiz.

Sizlerden de yayınımızın daha güncel bir içerikle çıkması, daha kısa sürelerde okuyucuya ulaşması, daha geniş okuyucu kitlesine ulaşması için destek beklediğimizi belirtmek isteriz.

Yeni sayıda buluşmak üzere.

Ağustos 2010

V.i.S.d.P. & Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org
www.bolsevikparti.org

Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

İŞÇİ KAPİTALİST SÖMÜRÜ SİSTEMİNE KARŞI ÖRGÜTLENMELİ, MÜCADELE YÜRÜTMELİDİR.

İşçinin kurtuluşu kendi sınıfsal örgütlü gücündedir!

Hakim sınıf parti temsilcileri referandum çalışmalarını sürdürürken birbirlerine veryansın ediyorlar. Karşısındaki rakibini nasıl köşeye sıkıştırabileceği telaşı ile atmadık palavra bırakmıyorlar. Emekçi yığınlar referandumda oya sunulacak konular hakkında kapsamlı bir bilgi sözkonusu değil. Kitlelerin büyük çoğunlu açısında tam açık olmayan, kavranmayan bir oylama. Ortada ciddi bir bilgi kirliliği var.

AKP'nin söylemler12 eylül Anayasası ile hesaplaşma ve daha sonra ise yeni bir anayasa çıkarma varken, "hayır" cephesinde ise bu referandumun AKP'nin kendi iktidarını sağlamlaştırma, daha demokratik bir anayasa değil, AKP'nin anayasasını ortaya çıkarma anlatımları var.

"Boykot" cephesinden ise önemli bir kitle desteği olan, takınacağı tavır ile seçim sonuçlarında bir rol oynama durumunda olan BDP ise, diğer talepleri yanında yeni bir anayasa talepleri var. Bu temelde söz verilmesi halinde ise "boykot" tavırlarından vazgeçebileceklerini ifade etmektedirler.

Devrimci, sosyalist güçler açısından genelin tavrı doğru olan "boykot" tavrıdır. Ne yazık ki işçi sınıfı, köylüler ve emekçi halk yığınları içinde çok küçük bir tabana sahip devrimci, sosyalist gruplar. Bunların takınacağı tavır pratik seçim sonuçlarını etkileme açısından önemli hiçbir etkisi olmayacak.

Devrimci cephenin bu kitleler içinde gücünün bu kadar zayıf olduğu koşullarda, bugünkü somut koşullar açısından "boykot" tavrı gerçekçi bir tavır olacaktır.

38 Dersim katliamının sorumlusu, bu sistemi savunan herkestir!

Bu referandum seçim çalışmasında, palavra meydanlarında çok değişik görüşler gündeme getirildi, getirilmekte. Hakim sınıf partisi temsilcileri birbirlerini köşeye sıkıştırmak, halkın gözünü gerçeklerden uzaklaştırmak için rakiplerini zor du-

rumda bırakmak için gerekli gördükleri durumda farklı konuları da gündeme getirmekteler.

Bu konulardan biri de Dersim katliamı üzerine.

Başbakan R.T.Erdoğan 14.08.2010 Sakarya mitinginde şöyle demekte:

"CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu Dersimli. Dersim ile ilgili ne söylediklerini biliyorsunuz değil mi? Vergi vermediler diye Dersim'in köylerini kim bombaladı? Zamanının, o zamanki Cumhurbaşkanı'nın emriyle... Kimdi? İsmet İnönü, CHP'nin başındaydı. Yani CHP bombaladı. 20 bin, 30 bin, 40 bin, 50 bin kişinin yargısız infaz edildiği söylenir. İnsaf ya. İşte sizin cemaziyülevveliniz bu. Gelin de siz bunu temizleyin önce."

Buna karşı ise CHP genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu 16.08.2010 tarihinde " O tarihte ben daha doğmamıştım" cevabını verdi.

Her iki tavır hakim sınıf temsilcilerinin Dersim olayına nasıl baktıklarını, ne kadar ciddiyetsiz ve sorunun öneminden uzak durduklarını göstermektedir.

T. Erdoğan, TC devletinin, sistemin sorumluluğunu bir yana koyarken, sorumlu olarak o dönem hükümette olan CHP'yi sorumlu görmeye, göstermeye çalışırken, Kılıçtaroğlu ise benzer bir tavırla ciddiyetsiz bir şekilde "ben o zaman doğmamıştım" cevabını vermekte.

TC devleti ile köklü bir hesaplaşma içine girmeyen, devletin tüm uygulamalarından, siyasetinden sorumludur.

Dersim katliamının sorumlusu faşist TC devletidir.

Fakat tüm hakim sınıfların temsilcileri arasında yaşanan bu gibi tartışmalar olayın/olayların gerçek içeriğini ve sorumlularını gizlemesine rağmen, geniş kitleler önünde sorunlar üzerine bir tartışmanın açılmasına, kitleler içinde bir tartışma yürütülmesine, "acaba sorun nasıl gündeme geldi?" gibi soruların sorulmasına sebep olmakta, bu da olumlu bir anlam taşımaktadır.

Fazla detaya girmeden Dersim katliamı üzerine takınılan iki tavırı aktaralım. Bu iki tavırda ortaya konan görüşler Dersim katliamının boyutları ve sorumluları hakkında yeteri bilgi vermektedir.

İsmet İnönü'nü Lozan'da okuduğu bildiride şöyle der;

"Dersim, Cumhuriyet hükümeti için bir çıbandır. Bu çıban üzerine kesin bir ameliyat yapmak ve elim ihtimalleri önlemek, memleket selameti bakımından mutlaka lazımdır. (..)

Okul açmak, yol yapmak, refah sebeplerini sağlayacak fabrikalar kurmak, kendilerini meşgul etmeye yarayan çeşitli sanayi işleri sağlamak, özet olarak yurt sahibi yapmak ve uygarlaştır mak suretiyle ıslaha çalışmak hayalden başka bir şey değildir."

Başbakan İsmet İnönü Dersim katliamından sonra şöyle der;

"Dersim meselesini ortadan kaldırdık, son verdik. Dersim müşkilesinden kurtulduk. Dersim'i her türlü askeri hareketlerle temizledik."

Dersim katliamında görev alanlardan biri olan Muhsin Batur 1985'te yayınlamış olduğu "Anılarım ve Görüşlerim" kitabında Dersim katliamı üzerine şöyle der;

"Günlerden bir gün Alayımıza emir gel-

di... tren yolu ile Elazığ'a intikal edilecek, bir süre orada eğitim gördükten sonra o zamanlar dersim denilen bölgeye gideceğiz. Tren yolculuğumuz 40 kişinin paylaştığı kapalı yük vagonlarında pek ilkel ve zor koşullar altında gerçekleşti, Elazığ'ın biraz uzağında Harput'un eteklerinde çadırlı ordugah kurduk ve bir müddet sonra ilk durak Pertek olmak üzere harekete geçtik ve iki ayı aşkın bir süre özel görev yaptık. Okuyucularımdan özür diliyor ve yaşantımın bu bölümünü anlatmaktan kaçınıyorum". 1985, 2.baskı, sf.25. (abç)

Bu anlatımlar Dersim katliamının nedenleri, sorumluları ve de Dersim katliamının boyutları hakkında bilgi sahibi olmak için yeterlidir.

Katliamda yer alan biri katliamdan on yıllar sonra çıkıp anılarında "Okuyucularımdan özür diliyor ve yaşantımın bu bölümünü anlatmaktan kaçınıyorum" diyorsa, bu bile Türk devletinin Dersim katliamında Dersim halkı üzerinde yaptığı katliamın, vahşetin boyutları hakkında yeterli bilgi vermektedir.

Bugün seçim meydanlarında hakim sınıf temsilcileri Dersim katliamı konusunda birbirlerini suçlaya dursun, katliamın tüm sorumluluğu faşist Türk devletindedir.

Bu devletin varlığından yana olanlar dün olduğu gibi, bugün de Dersim katliamının sorumlusudur!

Dersim katliamının gerçek hesabı faşist TC devletinin çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı önderliğinde şiddete dayalı demokratik halk devrimi ile yıkılması, işçilerin-köylülerin devrimci demokratik iktidarının kurulmasından geçer!

Ağustos 2010

12 EYLÜL 1980. TAM 30 YIL GERİDE KALDI. AMA YIKINTILARI, TAHRİBATLARI HALA GERİDE KALMADI. DÖNEMİN GENEL KURMAY BAŞKANI ORGENERAL KENAN EVREN BAŞKANLIĞINDA "BEŞLİ" FAŞİST GENERALLER YÖNETİME EL KOYDU.

Kahrolsun askeri faşist diktatörlük!

Türk egemenleri açısında burjuva parlamentosu ile sorunların üstesinden gelinemeyeceği, işçilerin, köylülerin, öğrenci gençliğin, Kürt ulusal mücadelesinin daha fazla gelişmeden önünün kesilmesi, ülkede yaşanan "kaosun" ortadan kaldırılması gerekiyordu. Burjuva parlamentosu nerdeyse işlemez hale gelmişti. Parlamento toplanamıyordu. Cumhurbaşkanlığı seçimi bir türlü sonuçlanamıyordu.

Emperyalistlerin desteğini de alarak 12 Eylül sabahı faşist ordu "beş" generalin önderliğinde askeri bir darbe ile yönetime el koydu.

12 Eylül askeri darbesinin yıkıcı etkileri aradan 30 yıl geçmesine rağmen hala sürmektedir.

Askeri faşist darbenin sonuçlarının kısa bir özeti askeri darbenin esas olarak kimlere yöneldiğini, kimleri hedef aldığını göstermektedir: işçiler, köylüler, Kürt ulusu, ezilen tüm yığınlar...

Resmi rakamlara göre 12 Eylül askeri darbesinin bazı sonuçları:

650 000 kişi gözaltına alındı.
1 milyon 683 bin kişi fişlendi.
210 bin davada 230 bin kişi yargılandı
7 bin kişiye idam istendi.
517 kişiye idam kararı çıktı.
50 kişi idam edildi.
98 404 kişi örgüt üyesi olmaktan yargılandı.
388 bin kişiye pasaport verilmedi.
30 bin kişi sakıncalı olduğu için işten atıldı.
14 bin kişi yurttaşlıktan atıldı.
30 bin kişi siyasi mülteci olarak yurtdışına gitti.
300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
171 kişinin işkence sonucu öldürüldüğü belgelendi.
937 film sakıncalı diye yasaklandı.
23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu.
3 bin 854 öğretmen, 120 öğretim üyesi ve 47 hakimin işine son verildi.
400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi.
Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis cezası verildi.
31 gazeteci cezaevine girdi.
3 gazeteci silahla öldürüldü.
Gazeteler 300 gün yayın yapmadı.
13 büyük gazete için 303 dava açıldı.
39 ton gazete ve dergi imha edildi.
Cezaevlerinde 299 kişi yaşamını yitirdi.
144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
14 kişi açlık grevinde öldü.
16 kişi kaçarken, 95 kişinin de çatışmada öldüğü açıklandı.
73 kişiye (doğal ölüm raporu) verildi.
43 kişinin (intihar ettiği) açıklandı.

Bunlar resmi olarak açıklanan sonuçlar. Aslında 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün çıkardığı sonuçlar bu verilerin çok daha üstünde ve çok daha kapsamlı.

12 Eylül'ün sonuçları çok ağır olmuştur.

Askeri darbenin hedefinde görünürde "ayrım yok" gibi görünse de, esas yöneldiği kesim işçi sınıfı, emekçiler, Kürt ulusal mücadelesi ve bu mücadeleyi yürüten örgütlerdi; Partiler, sendikalar, dernekler vb.

Burjuva partileri geçici olarak kapatılmış, bazı siyasetçiler kısa süreliğine hapse atılmıştır. Bu süreç kısa sürmüştür ve askeri cuntanın etkileri bu kesim açısından uzun süreli bir kalıcı olumsuzluk bırakmamıştır.

Askeri faşist cuntanın esas yıkıcılığı işçi sınıfı ve geniş ezilen yığınlar üzerinde olmuştur. Bu kesim içindeki kitleler, partiler, sendikalar, dernekler ve başkanları ve üyeleri, devrimci yayınlar, yazarlar vb. yıllar süren askeri faşist diktatörlüğün boy hedefi olmuştur. Askeri faşist diktatörlüğün temel gayesi emperyalist dünya sisteminin bir parçası olan kapitalist sömürü düzeni ve Türk devletini korumak, kollamak olmuştur. Bunun için de öncelikle devrimci muhalefete karşı her türlü barbarlığı işlemekte hiç tereddüt etmemiştir.

Zindanlara atılan devrimciler aylarca mahkemelere çıkarılmadan bu zindanlarda tutulmuş, yoğun işkencelerden geçirilmiştir. Onlarca devrimci bu işkencelerde hayatını kaybetmiş, sakat kalmış, on yıllarca hapis cezası verilmiştir.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün hesabı elbet bir gün sorulacaktır! Ama asıl hesap kapitalist sömürüye dayanan faşist Türk devletinin yıkılması ile sorulacaktır! Er ya da geç mutlaka emperyalist kapitalist dünya sisteminin bir parçası olan baskıcı, sömürücü, kapitalist TC devleti yıkılacak! Çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı önderliğinde, işçilerin köylülerin demokratik halk iktidarı kurulacak, durmaksızın sosyalizme geçilecek, sınıfsız, sömürüsüz, sınırsız bir dünya yaratılacaktır!

Ağustos 2010

“Dersimliler Ermenilerin gözyaşlarını silmek istiyor.”

Röpartaj: Sahak Güryan
Agos Gazetesi

Mirhan Prgiç Gültekin „Dersim Ermenileri Derneği'ni kurmaya hazırlanıyor...

29 Temmuz – 1 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen 10. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde, Dersim'in merkezinde bulunan sanat sokağında açılan stantlar arasında, Dersim Ermenileri Derneği'ni kurma hazırlığında olan Mirhan Prgiç Gültekin'in standı da yer aldı. Gültekin ile kısa bir görüşme yaptık.

• ***Sizi tanıyabilir miyiz? Ailenizin hikâyesi neydi?***

Ben 1960 Dersim doğumluyum, anne babadan Ermeni'yim. Eski ismim Selahattin. Biz, 1915'ten önce dünyaya gelmiş, Serkiz, Arut ve Boğos isimli üç kardeşin torunlarıyız. Dersim Ermenileri Tunceli merkezde, eski ismi „Gazik', şimdiki adı Cumhuriyet Mahallesi olan yerde, toplu halde yaşıyorduk. Kendi mahallemizde özgünlüğümüzü korumuşuz.

• ***Dersim'de Ermeniler tanınır mıydı?***

Ermeniler burada çoğunlukla meslekleri, zanaatlarıyla kendilerini kabul ettirdiler. Baki Devletli, buralarda en çok tanınan, dönemin önde gelenlerinden biri olarak kendini kabul ettiren Ermenilerden biriydi. Ali Kemik kalaycı olarak, Hasan İrez ise dokumacı ve meyve özünden ilk kez dondurma yaparak tanınmış. Burada yaşayanlar, Ermenileri mesleklerinden biliyorlar. “Ermeni Demirci Mustafa” denerek, Mustafa'nın Ermeni olduğu vurgulanıyor. “Ermeni semerci, nalbant, taşçı” dendiğinde, Ermeniler kimliklerini korumuş oluyor.

• ***Dersim Ermenileri geçmişte ne gibi zorluklar yaşadı?***

Çocukluğumda, okula giderken, aynı okulda okuduğum diğer çocuklarla okul çıkışında kavgalar olurdu. “Ermeni, Ermeni, Ermeni!” diyerek ve taş atarak bizi kovalarlardı. Munzur'da çamaşır yıkarken, karşı tarafta çamaşır yıkayanlar Ermeni olduğumuz için bize hakaret ederlerdi. Ermeniler de bu topraklarda çok acılar yaşadı. Bu nedenle, Kürtlerin acılarını anlıyorum ben. Kürtler savaşa-

rak acı çekiyor, ama savaşıyor. Savaş koşullarında her şey olur, ben bunu anlarım. Ama Ermeniler bu acıyı savaşarak değil, varlıklarını korumak için çekiyor.

• *Dersim Ermenileri Derneği neyi amaçlıyor?*

Dernek henüz kurulmadı, girişim aşamasındayız. Sosyal, siyasal, inanç ve kültürel konularda faaliyetlerimiz olacak. Buradaki Ermeni yapılarını, kiliseleri ve mezarlıkları korumaya almak, eski Ermenice köy isimlerinin iadesini sağlamayı amaçlıyoruz. Eski Ermeni köylerini gezerek mezarlıklarını, kiliseleri, tarihsel ve kültürel yerlerini tespit etmek, onarmak, benim boynumun borcu. Ama Dersimli Ermeniler korkarak geri dururlarsa bir yere varamayız. Yaşam biçimlerinden dolayı korkuyorlar. Yıllarca, Ermenilik küfür olarak kullanılmış. Oysa ben Dersim'e geldim, standımı açtım, Dersim Ermeni türkülerini çaldım, Ermenilerle ilgili kitaplar sattım. Hiçbir tepki almadım. Standıma gelen herkes beni duygulandırdı. İnsanlar Ermenileri seviyor. Alevi Kızılbaş toplumu, Ermenilerin bu topraklarda akan gözyaşlarını silmek istiyor. Dersimli Ermeniler artık kendilerini gizlemeden yaşamalı. Ben artık Dersimli Ermenilerin Kürt ve Türk ismi taşımasını istemiyorum. Dükkânına yine Ermenice tabelasını assın istiyorum. Dersim Ermenileri onurlu olsun ve kimliklerine kültürlerine sahip çıksınlar. Özlerine dönsünler, çocuklarını kiliseye göndersinler. Bunun için kurumlaşmamız lazım. Başta Dersimliler olmak üzere, tüm Ermenileri derneğe destek vermeye çağırıyorum.

Ağustos 2010

EĞİTİM ZENGİNLER İÇİNDİR!

2010-2010 eğitim öğretim yılının açılışı yaklaşıyor.

Eğitim sisteminde emekçilerin çocukları için değişen bir şey yok:

Ne eğitimin içeriği demokratik, ne de "fırsat eşitliği" var.

Devlet yetkililer ve anayasa tarafından dillendirilen eğitimin herkese eşit olduğu, eğitimde fırsat eşitliğinin olduğu vb. söylemleri ve yazılanlar hepsi sadece laf, göz boyama, gerçekleri saptırmadır. Gerçekte yaşananların üstünün örtülmesidir.

Eğitim sisteminde öne çıkan bazı uygulamalar bakıldığında, eğitimdeki ciddi sorunların, yanlışların olduğu açıkça görülmektedir. Bu yıllarca da böyle.

Özde değişen bir şey yok.

Eğitim tamamıyla egemen sınıfların hizmetinde ve onların çıkarlarına göre içerik ve biçim olarak şekillendirilmiştir. Eğitim, burjuva kapitalist sınıfların iktidarının sürdürülmesinin bir aracı ve hizmetlisi olarak şekillendirilmiştir.

Eğitim başından beri anti demokratik bir içeriğe sahiptir. Türklüğün ırkçı, milliyetçi yaklaşımları ile temel kazanmıştır. Diğer milliyetler karşı ırkçı, milliyetçi söylemlerle doludur, diğer milliyetleri yok sayma teme-

linde şekillenmiştir.

Anayasada dahi eğitim dili Türkçedir denmektedir. Türkçe dili dışında eğitim yasaklanmaktadır. Kürtler, Araplar, Lazlar, Çerkezler vb. kendi ana dillerinde eğitim yapmaktan yoksun bırakılmış, zoraki Türkçe dilinde eğitime zorlanmışlardır.

Böylece diğer ulus ve milliyetlerin kendi dillerinde eğitim hakkı elinden alınmış ve kendi dilleri unutturulmaya çalışılmıştır.

Kendi dillerinde eğitim, demokratik bir eğitim bütün milliyetlerden herkesin hakkıdır, bu hak yok sayılamaz.

Herkesin eğitimde eşit fırsatlara sahip olduğu da gerçeklerin üstünü örtmek için kullanılan bir söylemdir.

TC devleti tarihinde kuruluşundan beri eğitim ne içerik olarak demokratik olmuş, ne de herkese eğitimde fırsat eşitliği tanınmıştır.

Toplumun sınıflara bölündüğü, ezenin/ezilenin, sömüren/sömürülenin olduğu bir TC devletinde eğitim eşitliği, fırsat eşitliği olmamıştır, olmaz da.

Eğitim toplumun küçük bir kesimini oluşturan kapitalistlerin, zenginlerin çocukları için planlanmakta.

Toplumun çok büyük bir bölümünü oluşturan milyonlarca ailenin çocuklarının eğitimi için gerçekte imkan yoktur.

Milyonların çalışmalarına rağmen zor geçinebildikleri, milyonlarca insanın çalışmasına rağmen her gün işten atılma, işsiz kalma korkusu yaşadığı, milyonlarca insanın işsiz olduğu bir yerde eğitimde fırsat eşitliğinden bahsetmek koca bir yalandır.

Geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da üniversiteler öğrencilerden alacağı ücretleri açıkladılar.

İşte bunlardan bazı örnekler:

Yeditepe Üniversitesi: ön lisan sağlık bilimleri fakültesi 10 750 TL. Tıp fakültesi 26 700 TL, Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi 19 250 TL, Eczacılık fakültesi 24 000 TL, Diş Hekimliği Fakültesi 32 400 TL, diğer fakülteler ise 16 000 TL + KDV.

Maltepe Üniversitesi: Meslek Yüksek Okulları 10 175 TL, Hemşirelik Meslek Yüksek Okulu 7 150 TL, Eğitim Fakültesi 15 235 TL, Tıp Fakültesi 24 750 TL, diğer fakülteler 18 645 TL.

Kültür Üniversitesi: Meslek Yüksek Okulları 9.980 TL, Hukuk Fakültesi 19.200 TL, Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi 19.700 TL, diğer fakülteler 18.500 TL.

Doğuş Üniversitesi: Lisans programlarında İngilizce Lisans 19.380 TL, Türkçe Lisans 18.180 TL, meslek yüksek okulları 6.300 TL.

Bilkent Üniversitesi: Lisans programları 17.900 TL.

Haliç Üniversitesi: Meslek Yüksek Okulları 8.500 TL, fakülteler 15.000 TL.

Koç Üniversitesi: Hemşirelik Yüksek Okulu 7.500 TL, diğer programlar için 29.000 TL, Tıp fakültesi 40.000 TL.

Kadir Has Üniversitesi: Meslek yüksek okulları 8.000 TL, Hukuk fakültesi ve Güzel Sanatlar Fakültesi 19.500 TL, diğer fakülteler 18.000 TL.

Arel Üniversitesi: Meslek yüksek okulu 6.480 TL, diğer fakülteler 18.000 TL.

Fatih Üniversitesi: Meslek yüksek okulu 9.000 TL, Tıp Fakültesi 20.000 TL, Fen-Edebiyat Fakültesi 11.550 TL, diğer fakülteler 16.500 TL.

Işık Üniversitesi: Ön lisans programları 8.500 TL, Lisans programları 16.500 TL.

Bahçeşehir Üniversitesi: Ön lisans programları 12.400 TL, lisans programları 22.900 TL.

Bilgi Üniversitesi: Meslek yüksek okulu 15.000 TL, Yüksek okul 16.740 TL, Lisans programları 21.000 TL.

Sabancı Üniversitesi: Tüm lisans programları 27.500 TL.

İstanbul Ticaret Üniversitesi: Ön lisans programları 7.690 TL, Lisans programları 12.800 TL.

Bu örnekler hangi sınıf/sınıfların çocuklarına eğitimde "fırsat eşitliği" tanındığı açıkça görülmektedir. Asgari ücretin aylık 700 TL civarında olduğu bilindiği yerde, maddi olarak kimlerin okuma imkanları olduğu açıktır.

İşçilerin, köylülerin, memurların, küçük esnafın çocuklarının "eğitim fırsatı"ndan yararlanmayacağı açıktır.

Kısacası eğitim zenginler içindir. Bu eşitsizlik sadece yüksek okullar la sınırlı değil. Eğitimdeki eşitsiz koşullar daha anasınıfından başlamaktadır. Parası olan çocuğunu özel okullarda okutmakta, devlet okullarına uğramaz paralılar. Devlet okullarında işçi, köylü, emekçi ve dar ve orta gelirli ailelerin çocukları okumaktadır. Bu okullarda da yine ailelerin maddi durumuna göre "fırsat eşitliği" sözkonusu değildir.

Çünkü bu kesimler içinde de maddi durumu görece olarak daha iyi olanların çocukları okul saatleri dışında ve hafta sonları özel dershanelerde paralı kurslara katılmakta. Bu durum bile dershanelere gitme imkanı olmayanlara göre bir "fırsat eşitliğini" ortadan kaldırmaktadır.

Eğitimde fırsat eşitliği diye bir şey sözkonusu değildir. Parası olan kendi çocuğunun daha iyi eğitim alması için özel okullara, dershanelere koşmaktadır.

Herkese parasız, bilimsel, demokratik, eşit, anadilde eğitim hakkı!

Ağustos 2010

KARADON KÖMÜR OCAĞI'NDA 30 İŞÇİ ÖLDÜ(RÜLDÜ)! BAŞBAKAN R.TAYYİP ERDOĞAN: "MAALESEF MADENCİLERİN KADERİ" DEDİ!

İşçileri öldüren "kader" değil, kapitalizmdir!

15 Mayıs 2010 günü Türkiye Taşkömürü Kurumu (TKK)'nun Zonguldak Kilimli'de Karadon maden ocağında yerin 540 metre derinliğinde bir göçük meydana geldi.

Maden Ocağındaki göçük altında kalan işçilerin ölü bedenlerine (28 işçinin) olaydan ancak 3 gün sonra ulaşılabildi.

Açıklanan bilgilere göre maden ocağının 540 metre derinliğinde patlamanın bir sonucu olarak göçük ve gazlar oluştu.

Yerin altında oluşan metan gazının patlaması sonucu 1800 derecelik bir ısı ve karbonmonoksit gazı oluşmakta, bunun sonucu ise işçilerin bedenleri yanmakta ve işçiler zehirlenerek öldükleri açıklanmakta.

Maden ocaklarındaki bu işçi ölümleri yeni değildir. Türkiye'de maden ocaklarındaki

patlamalara, göçüklere çokça rastlanan ve sonunda çok sayıda maden işçisinin öldüğü bilinmektedir.

Türkiye maden ocaklarındaki patlamamalar ve bu patlamalar sonucu ölen işçiler bakımından Avrupa birincisi, dünya üçücüsüdür.

Teknolojinin çok yüksek boyutlarda gelişmiş olduğunun bilindiği yerde bu tür işçi ölümlerinin meydana gelmiş olmasının nedeni kapitalistlerin daha fazla kar hırsıdır.

Gerekli tedbirlerin alınması durumunda bu gibi ölümler olmayacaktır veya çok aza inecektir.

En azından Türkiye maden ocaklarındaki ölüm sayısında Avrupa birincisi, Dünya üçüncüsü olmaz!

Buradaki kömür havzasında 2000-2009 yılları arasında 25.655 iş kazası yaşanmıştır ve 63'ü işçi ölümleri ile sonuçlanmıştır.

Kazaların çoğu önlenebilir nitelikte olduğu bir dizi kurum tarafından açıklanmaktadır.

Maden ocaklarındaki teknik düzenlemeler, gerekli azami denetim, maden işçilerinin çalışma koşullarının azami ölçüde iyileştirilmesi vb. koşullarında maden ocaklarında işçi ölümlerinin sayısının çok daha azalacağı, patlamaların önlenebileceği açıktır.

Ama bunların yapılması demek işçilerin sırtından göreceli olarak daha az kar elde etmek anlamına gelecektir.

Maden işçilerinin hayatı, sağlığı kapitalist bir özel işletme veya devlet işletmesi için pek fazla bir şey ifade etmez.

Kapitalist zihniyet için asıl önemli önemli olan kapitalist çıkarlarıdır, daha fazla kardır.

İşçilerin canları pahasına karlarına kar katan kapitalist özel ve devlet sektörleri için işçilerin hayatını kaybetmesinin bir açıklaması da "kader" olur!

30 maden işçisinin de öldüğü/öldürüldüğü maden ocağında yine aynı yaklaşım dillendi. Bu kez devletin başı, Başbakan R. Erdoğan ölen 30 maden işçisi için utanmadan, sıkılmadan "maalesef madencilerin kaderi" dedi.

Bu "kader" değil! Bu maden ocağındaki işçilerin daha fazla kar için katledilmesidir, ölüme terk edilmesidir. Maden ocağındaki üretim için gerekli teknik tedbirler alınmış olsa, işçilerin sağlığı, iş güvenliği ve sağlıklı çalışma koşulları yaratılmış ve önemsenmiş olsa, maden işçilerinin ölümü "kader" olmaktan çıkacak, işçiler ölmeyecek.

Kapitalist sömürücü sınıflar için, bu sömürücülerin devleti için gerçek anlamda maden işçisinin (tüm diğer iş kollarında çalışan işçilerin, emekçilerin) elde edecekleri karların yanın da pek bir değeri yoktur.

Kapitalistler işçilerin sırtından karlarına kar katarken, işçinin iş güvenliği, sağlığı, çalışma koşulları ve daha iyi yaşayabilmesi için maddi imkanların yaratılması yönünde bir anlayış sözkonusu değildir.

Maden işçisi yerin metrelerce altında akşam evine bir ekmek götürmek için ölümü göze alarak çalışırken, kapitalist işletme nasıl daha fazla karını katlayacağını düşünür.

Bütün mesele üretenin üretim aletlerine sahip olmasından yoksun olmasıdır!

Bütün mesele üretenin yönetmemesidir, devlet iktidarından yoksun olmasıdır!

Bütün mesele üretim araçlarının toplumun çok küçük bir sınıfın elinde toplanmış olmasıdır, milyonlarca üretenin üretim araçlarından yoksun olmasıdır!

Bütün mesele üretim araçlarının kapitalistlerin elinden zorla alınması, toplumsallaştırılmasıdır!

Haziran 2010

Katil Ali Elverdi öldü! Ali Elverdi'ler hep lanetlenecektir!

Ali Elverdi eli devrimcilerin kanına bulaşmış katil. Devrimci mücadelenin hız kazandığı 1970'li yıllarda devrimci mücadeleyi yürütenlere kaştı faşist TC devletinin koruyucu kolluk kuvvet görevine soyunan ve bu görevini kapitalist egemen sistemi korumakla görevlendirilenlerden, katillerden biri idi.

Dönemin Ankara 1 No'lu Sıkıyönetim mahkemesi Başkanı emekli Tuğgeneraldir.

12 Mart faşist darbesini yaşayan, döneme tanıklık edenlerin yakından tanıdığı bir isim.

Dönemi yaşamayanların devrimci mücadelenin tarihini araştırırken karşılaşacakları isimlerden biri.

12 Mart darbesi ile darağacında idam edilen "üç fidan"; THKO (Türkiye halk Kurtuluş Ordusu) üyesi Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın anıldığı her an katil Ali Elverdi hep lanetlenecektir.

"Üç fidan"ı idam edenler her zaman nefretle hatırlanacaktır. Bu katillerin kapitalist sömürü sisteminin korunması ve devamı için nice devrimcinin, komünisti katletmiş, sakatlamış, zindanlara tıkmıştır.

Sömürücü sınıfların tarihi bu barbalıklarla doludur. İşçilerin, emekçilerin, ezilen tüm emekçilerin sömürülmesi temelinde, bir vampir misali kanlarının emilmesi temelinde saltanatlarını sürdürün gelmiş geçmiş tüm sömürücü toplumlar hükümdarlıklarını sürdürmüşlerdir.

Baskı ve sömürüye dayalı sistemlerine karşı gelişen her türlü muhalefet azgınca bastırılmıştır. Zalim saltanatlarına karşı gelişen hareketlerin bastırılmasında sınır tanımadılar. İnsanın aklını zorlayacak her türlü demagoji, baskı, işkence , yok etme siyaseti ve uygulamalarını pratiğe geçirdiler.

Ama tüm bu zorbalıklar nafile! Eninde sonunda nice kutsal ve yıkılmaz görünen iktidarlar yıkıldı.

Tarih sınıfların mücadele tarihidir. Bu ileriye doğru gidiş engellenemedi, engellenemez.

Köleci toplumlar, feodal toplumlar yıkıldı. Yeryüzüne hükmeden nice imparatorluklar tarihin çöplüğüne karıştı.

İşte bütün bu barbar sisteler bugün lanetle işçiler ve emekçiler tarafından anılmaktadır.

Bu barbar sisteme karşı sınıfların mücadelesi ise mücadele ise tarihin tekerleğini ileriye doğru çeviren ve günümüze kadar olan gelişmelerin motoru olmuştur.

Emperyalist, kapitalist burjuva dünya sistemine karşı işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin vereceği sınıf mücadelesi er geç zaferle taçlanacaktır.

Bu mücadelede burjuvazinin çıkarlarını temsil edenler her zaman nefretle anılacaktır.

Emperyalist, kapitalist sömürü sistemine karşı mücadele edenler, yaşamlarını bu mücadeleye adayanlar her zaman saygıyla anılacaklardır.

Onlar devrimin, mücadelenin "adsız birer neferi" olarak mücadelede yaşatılacaktır ve mücadelede anılacaklardır.

Kapitalist burjuva sistemin temsilcileri, koruyucuları hep lanetlenecektir.

Kahrolsun Ali Elverdi'ler ve savundukları kapitalist düzen!

"Üç fidan" işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesinde yaşatılacaktır!

Devrim mücadelesinde her türlü fedakarlığı hiç çekinmeden can bedeli ortaya koyanlar hep yaşayacaktır.

Barbarlığın hesabı, bu kapitalist düzenin yıkılması, işçi sınıfı önderliğinde işçilerin köylülerin demokratik diktatörlüğünün kurulması ile sorulacaktır!

Mayıs 2010

Kahrolsun Kürt halkına yönelen Türk ırkçı, milliyetçi faşist gerici saldırılar!

Çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler, ezilen halklar...

TC devleti tarihi açısından hiç yabancısı olmadığımız oyunların benzerleri bir kez daha tekrarlandı. Peş peşe iki ayrı şehirde farklı bahaneler uydurularak Kürt halkına karşı Türk ırkçıları, faşistleri tarafından saldırılar yapıldı.

Türk faşistleri ve gericileri tarafından yaptıkları saldırılar için yalan ve demagoji ile temel hazırlanmıştır. Kürt ulusu üzerindeki katliamlarda bunun çokça örneği vardır. Müslüman olmayan halklara, başta ermeni soykırımı olmak üzere yapılan katliamlarda örneği çoktur. Maraş, Çorum, Sivas katliamları örnektir.

İşçi sınıfı ve ezilenlerin haklı mücadelesine karşı girişilen saldırı ve katliamlara örnek çoktur. Devrimcilerin, Komünistlerin demokratik devrim ve sosyalizm mücadelesine karşı resmi ve sivil kurumları ile faşist devletin uyguladığı azgın baskı ve katliamların örnekleri çoktur. Kısacası faşist TC devleti tarihi bir katliamlar, yok etme, baskı tarihidir. Bu uygu-

lamalarına her zaman bir kılıf bulunmaya çalışılmıştır. Devletten ve siyasetinden güç alan sivil gerici faşist güçler de devletin yanında ezilen halklara, işçi sınıfına ve emekçiler karşı giriştiği saldırı ve katliamlara bahane aramıştır.

Ama hepsi demagoji, hepsi yalan! Gerçek olan Türk ırkçılığının farklı milliyetlere, din ve inançlara olan tahammülsüzlüğüdür! Gerçek olan işçi sınıfı ve emekçilerin sınıfsal mücadelesine karşı baskı ve saldırıdır! Gerçek olan tek millet, tek devlet, tek dil, tek din anlayışıdır! Kürtlere karşı Bursa/İnegöl ve Hatay/Dörtyol'da gündeme gelen bu son saldırılarda bu tarihin ve anlayışın bir parçasıdır, devamıdır.

Olaylar çarpıtılarak büyütülmüş ve kitleler Kürt emekçilerine karşı kışkırtılmış ve saldırı düzenlenmiştir. Açıklanan bilgilere göre Bursa/İnegöl'de minibüsle yolcu taşıyan Kürt emekçilerin çalışması önlenmek istenmiş, minibüste şoförlük yapan Kürt emekçiler taciz edilmiştir. Kahvede yaşanan küçük bir kavga sonrası kavgaya karıştığı söylenen Kürtler polis karakoluna götürülmüştür. Faşist, ırkçı, dini söylemlerle polis karakolu önünde biriken insanlar, poliste tutulan Kürtleri istemekte. Kalabalık araçları ateşe veriyor, Kürtlere ait olan işyerlerini ateşe veriyor.

Hatay/Dörtyol'da da dört polisin öldürülmesi bahane edilerek Kürtlere karşı saldırılar yapılmıştır. Burada da insanlar Kürtlere karşı ırkçı, milliyetçi söylemlerle kışkırtılmakta, biriken kalabalık Kürtlere ait işyerlerine saldırılar düzenliyor, BDP binasına girip tahrip edildikten sonra ateşe veriliyor.

Bu iki saldırıda yalan ve demagojilerle toplanan kalabalık Kürtlere karşı kışkırtılmış ve saldırılar düzenlenmiştir. İçerde Türk bayrağı asılı olmayan dükkanlar ve işyerleri tahrip edilmiştir. Bu iki saldırı olayının perde arkası aynı: Kürtlere olan düşmanlık. Toplanan faşist, gerici, dinci kalabalığın attığı sloganlar kimseye yabancı değil: Ya Allah bismillah Allahu Ekber, kahrolsun PKK, şehitler ölmez vatan bölünmez vs.

Türk ulusundan işçiler, emekçiler!

Kürt ulusundan emekçilere karşı yönelen bu ırkçı ve faşist saldırıya karşı "dur" demek görevin olmalıdır. Son günlerde Kürtlere karşı girişilen bu iki olay faşist TC devletinin son dönemde PKK somutunda Kürt ulusuna karşı yürüttüğü saldırıların bir parçasıdır.

Kürt ulusu ve diğer milliyetlerin nasıl yaşayacaklarına kendilerinin karar vermesi en demokratik haklarıdır. Kürt ulusu kendi kaderini nasıl belirleyeceğine, ayrı devlet kurma dahil olmak üzere kendisi karar vermelidir. Kürt ulusu nasıl yaşayacağına kendisi karar verecektir, başkası değil. Kürt ulusuna karşı girişilen saldırılara karşı durmak, çeşitli milliyetlerden işçilerin, emekçilerin ortak, birlikte mücadelesini savunmak öncelikli görevidir.

Çeşitli milliyetlerden işçilerin, köylülerin, emekçilerin davası ve çıkarları aynıdır. Onların davası gerçek kurtuluşu kapitalizmin işçi sınıfı önderliğinde demokratik devrimle yıkılması, işçilerin-köylülerin devrimci demokratik iktidarının kurulması ve sonrasında sosyalizme geçilmesidir.

Kahrolsun Kürt ulusuna, Kürt emekçilerine karşı yapılan faşist, ırkçı, milliyetçi saldırılar! Kürt ulusuna, Kürt emekçilerine karşı yapılan saldırılara "dur" diyelim! Türk ırkçı, milliyetçi, şovenist saldırılara "dur" diyelim!

Yaşasın Kürt ulusunun kendi kaderini (ayrı devlet kurma dahil) tayin hakkı!

Çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler birleşiniz!

BOLŞEVİK PARTİ

İŞÇİ KAPİTALİST SÖMÜRÜ SİSTEMİNE KARŞI ÖRGÜTLENMELİ, MÜCADELE YÜRÜTMELİDİR.

İşçinin kurtuluşu kendi sınıfsal örgütlü gücündedir!

Ulusal sermayeli bir tekstil firmasında çalışmaktayım. 58 yıllık bir firma uzun yıllardır, Teksif-iş'te örgütlü 58 yıllık bir kuruluştur. Yaklaşık olarak 1500-2000 arası işçi çalışmaktadır, Kimi bölümleri üç vardiyalıdır. Çalıştığım bölümün gece çalışması yoktur, ama burada da işlerin yoğunluğunda mesailer devreye girmektedir.

Dışarıdan bakıldığında farklı görenler olsa da aslında kâr amaçlı, sömürü amaçlı olduğu için bütün işyerleri aynıdır. Asgari ücretle çalışıyoruz, Psikolojik baskı görüyoruz, çok yoğun çalışıyoruz, hafta da 23 gün 16 saate varan çalışmaya kalmaktayız. Cumartesi ve Pazar mesaileri var o günler çalışıyoruz. Bu yüzden çok kazalar oluyor. Sendikalıyız ve sendikamız hiçbir şey yapmıyor.

Bu ay zam ve sözleşme ayı ama sendikadan ses yok, işveren ne diyorsa sendika imza atıyor. Temsilciler müdürlerin (yöneticilerin) yanından ayrılmıyor. Biz işçilerin temsilcisi değil, patronun temsilcisi gibiler.

Ha biz işçiler mi?.. hamdolsun şükredip geçinip gidiyoruz ne işverene ne de sendikamıza bir lafımız yok. Onlar ne derse o olsun. Tayyip Erdoğan'a da duacıyız. Tayyipçi ve MHP'li çok. Solcuyum diyenler yok ortalıkta.

Ha 1-2 ay arayla bazen çıkışlarda servislerin olduğu yerlerde bildiri, bülten dağıtanlar olmaktadır. Müdür, şef ve ustabaşının gözü önünde dağıtıyorlar işçinin alacağı varsa da onların gözü önünde almıyor.

Ayrıca küçük atölyelerin ve en kötü koşulları yazıp bu işyerine dağıtıyorlar. Yöneticilerde bu yazıyı alıp okuyorlar. Üretimde işçiyi tehdit ediyorlar. "Dışarısı böyle sesinizi çıkarmayın çalışın. Eğer işyerimizin somut sorunlarına yönelik bildiri ve bültenler dağıtılsa daha iyi olacaktır.

Birde işyerinin taşınma olayı var, önceleri fabrika olan bu yerler şimdi görkemli alışveriş merkezleri oldu ve arsaları değerlendi ve büyük alış veriş merkezi yaptılar ve şimdi taşınıp şehir dışına gidecekleri haberleri var ama nereye gideceklerini belirtmiyorlar. İşçiler çok ama çok huzursuz. İşveren için yeni sömürü alanları lazım ve bunları da çoğaltma peşindedir.

Bir BD okuru.
28.07.2010

Dersim

Bir eski öyküdür bileceksiniz
Masallardan kalmıştır Dersim
Ülkemin ortasında gizli
Yanık bir türküdür Dersim

Yıl otuz sekizdi dağlarda
İri ceviz ağaçları ve atım vardı
Belki bir gökyüzü savaşçısıydım
Bir arpa ekmeği kadar sıcaktı
Toprağım, karım ve çocuklarım

Oysa soğuk bir kuştur
Parıldar süngü

Bana niçin uzaksın düşündün mü?
Kurda kuşa dostluğumu düşündün mü?

Bu sularda ölüm bile güzel
Sen hiç kurşunların anlamını düşündün mü?

Yıl otuz sekizdi dağlarda
İri ceviz ağaçları ve atım vardı
Güneş ve sular ülkesinde orda
Ordaki eski bir öyküdür Dersim

Sadık Kaya